

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 25/05/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 137

Bài học hôm qua Hòa Thượng nói, nếu như công phu niệm Phật của chúng ta có lực, tâm địa của chúng ta thanh tịnh thì tự nhiên chúng ta sẽ sanh trí tuệ. Điều này giống như khi chúng ta múc nước sông vào một cái cốc, ban đầu nước có nhiều cặn bẩn, chúng ta cho phèn chua vào cốc nước, đảo lên thì những cặn bẩn này bị kết tủa và dần chìm xuống đáy, nước trở lên trong xanh. Câu “**A Di Đà Phật**” giống như chất xúc tác là phèn chua, tắt cả vọng tưởng, phiền não bị kết tủa, lắng xuống thì trí tuệ của chúng ta sẽ hiển lộ.

Hòa Thượng nói: “**Nếu công phu niệm Phật của chúng ta có lực, tâm của chúng ta thanh tịnh thì chúng ta không cần suy nghĩ cũng có thể làm được tất cả mọi việc. Bởi vì tâm thanh tịnh có thể chiếu kiến. Khi đối diện với tất cả người, sự vật, sự việc thì trong tâm tự nhiên rất rõ ràng, tường tận, xử lý sự việc sẽ không có một chút sai sót. Đây chính là lưu xuất từ trí tuệ chân thật**”. “Chiếu kiến” là thấu suốt mọi sự, mọi vật, mọi việc. Chúng ta chiếu kiến thì chúng ta có thể giải quyết mọi việc một cách viên mãn, chu đáo. Nhiều người không tin vào lời này, chúng ta đạt đến cảnh giới này thì chúng ta mới có thể nói ra được.

Hòa Thượng nói: “**Người thế gian rất khổ sở, dùng hết tâm tư để trừ bì, thiết kế mọi sự, mọi việc nhưng dù làm đến mức độ nào thì mọi sự, mọi việc vẫn có sai sót. Họ không biết được rằng, chỉ cần có tâm thanh tịnh thì sẽ chân thật giải quyết được vấn đề một cách thỏa đáng**”. Ngay đến người học Phật cũng chưa có niềm tin vào điều này, nếu chúng ta chân thật xả mình vì người thì mọi việc sẽ thành công một cách viên mãn.

Hòa Thượng nói cả cuộc đời của Ngài là “**tùy tâm sở dục**”. Khi Ngài khởi lên bất cứ việc gì thì việc đó đều thành công viên mãn vì tất cả mong cầu của Ngài đều vì chúng sanh, không có lợi ích riêng tư, đoàn thể. Người thế gian phải khổ sở cả một cuộc đời, thậm chí cả cuộc đời không thể giải quyết được việc vì họ không giải quyết việc từ nội tâm. Nội tâm của chúng ta đầy đủ tất cả những năng lực. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta có thể thành Phật được thì có việc gì ở thế gian chúng ta không làm được!**”.

Hòa Thượng nói: “**Danh hiệu của Phật chính là tông chỉ giáo học trong giai đoạn hiện tại, Bốn sự của chúng ta là Thích Ca Mâu Ni Phật, “Thích Ca” chính là năng nhân; “Mâu Ni” là tịch mặc, tịch diệt, tịch tĩnh, diệt phiền não, hợp chung lại**

chính là ý nghĩa của từ bi và thanh tịnh. Thế Tôn dạy chúng ta, tâm địa phải từ bi, thanh tịnh. Chúng ta từ bi có lý tánh, có phương tiện uyển chuyển, phù hợp với hoàn cảnh thì chúng ta mới có thể xử lý được mọi sự, mọi việc một cách tốt nhất. Trên sự tưởng chúng ta làm mọi việc đến mức tốt nhất nhưng trong tâm chúng ta không lưu lại một ô nhiễm nào. Chúng ta làm mà không làm, không nói mà nói, không có một chút phân biệt, chấp trước vậy thì công đức của “tự độ, độ tha” đều được viên mãn”.

Danh hiệu của tất cả chư Phật đều mang ý nghĩa rất sâu sắc, là tông chỉ giáo học cho chúng ta. Chúng ta không chân thật làm thì chúng ta không thể đạt được lợi ích thù thắng. Chúng ta từ bi phải có lý tánh, có thiện xảo để vận dụng một cách thích hợp, thỏa đáng. Nhà Phật nói: **“Từ bi đa họa hại, phương tiện xuất hạ lưu”**. Chúng ta không có trí tuệ thì từ bi trở thành họa hại, phương tiện trở thành hạ lưu. Người thế gian cũng nói: **“Nghèo cho sạch, rách cho thơm”**.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng nhắc, trên **“Kinh Bồ Tát vấn Phật kiết hung”** nói: **“Chúng ta là đệ tử Phật, chúng ta tận tâm tận lực làm tất cả những việc thế gian, làm đến mức tốt nhất nhưng không có ý trong đó”**. “Không có ý” là chúng ta không lưu lại trong tâm bất cứ một dấu vết nào. Tâm chúng ta ô nhiễm, chấp trước thì công phu của chúng ta không thể có lực. Người xưa nói: **“Việc tốt không bằng không việc”**. Chúng ta làm việc tốt mà tâm chúng ta dính mắc thì tốt nhất là chúng ta đừng làm. Chúng ta không làm việc gì thì chúng ta không có tâm Bồ Đề. Trên Kinh nói: **“Phát tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm”**. Chúng ta không có tâm Bồ Đề thì chúng ta không thể có thành tựu. Chúng ta không làm việc tốt là chúng ta đã làm trái với tâm hạnh của Bồ Tát Đạo, trái với tinh thần của người học Phật pháp Đại Thừa.

Danh hiệu của Phật mang hàm nghĩa giáo học rất sâu sắc, **“A Di Đà”** chính là vô lượng quang, vô lượng giác, vô lượng phước báu, vô lượng thọ, thế nhưng trong tất cả các vô lượng thì vô lượng thọ là quan trọng nhất. Chúng ta phải có thời gian đủ để chúng ta hoàn thành công phu tu học. Tuổi thọ ở thế gian rất ngắn ngủi công phu của chúng ta có thể chưa thành tựu thì đã mất. Lão Hòa Thượng Hải Hiền có thời gian 92 năm để niệm Phật nên Ngài đã tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Nếu chúng ta mất khi chúng ta 60 tuổi, 70 tuổi hay 80 tuổi thì công phu của chúng ta sẽ dở dang. Khi chúng ta vào vòng sinh tử luân hồi thì chúng ta khó có thể thoát ra. Chúng ta có tất cả vô lượng phước báu, vô lượng quang nhưng chúng ta không có tuổi thọ thì chúng ta cũng không thể thành tựu. Ở thế gian, những người giàu có không có tuổi thọ thì họ cũng không thể hưởng thụ được tài sản, vật chất.

Trong tên của **“Thích Ca Mâu Ni Phật”**, **“Thích Ca”** chính là năng nhân, **“Mâu Ni”** là tịch mặc. **“Năng nhân”** là từ bi. **“Tịch mặc”** là thanh tịnh. Với người thì chúng ta phải từ bi, với ta thì phải thanh tịnh. Chúng ta phải dùng tâm từ bi đối đãi với tất cả người, sự vật, sự việc. Chúng ta từ bi phải có trí tuệ. Nhiều người bị người khác lừa cả một đời mà họ cho rằng họ rất từ bi. Có người cho rằng, họ bị lừa vì người khác dùng kỹ xảo rất

khéo léo nên họ không thể nhận ra. Trong tâm thanh tịnh sẽ nhận ra những thứ không thanh tịnh. Nếu chúng ta thả một vật vào hồ nước trong thì chúng ta sẽ nhận ra vật đó ngay.

Trước đây, tôi gặp một người, tôi nhận thấy họ đã bị nhuộm bởi tà tri, tà kiến vì họ luôn muốn lừa gạt người, tôi muốn dùng tâm chân thành để có thể cảm hóa họ. Một lần, họ gọi điện cho tôi nói, họ có việc vô cùng quan trọng, họ cần một số tiền để giúp đỡ một người con gái để tâm họ có thể được thanh thoi tu tập. Người này đã dùng những thủ đoạn khéo léo nhất để lừa gạt mọi người xung quanh. Đối với một người có sai lầm thì ít nhất chúng ta cũng cho họ cơ hội ba lần nếu họ không hoàn toàn hối cải thì chúng ta mới rời đi. Tâm chúng ta bao chao, xao động thì chúng ta không thể nhận ra những người muốn lừa gạt chúng ta. Hòa Thượng nói: **“Tù bí phải có trí tuệ, phải khéo léo”**. Chúng ta tù bí một cách khờ khạo thì chúng ta đã **“tù bí đa họa hại”**.

Với người thì chúng ta giữ tâm từ bi, yêu thương. Nếu họ gạt chúng ta thì chúng ta cũng để họ gạt ba lần, sau đó, chúng ta nói rõ với họ là, ngay từ đầu chúng ta đã biết họ gạt chúng ta. Ngày trước, khi Hòa Thượng Tịnh Không vào thăm một vị Lão Hòa Thượng, vị Lão Hòa Thượng hỏi: **“Ông có thấy một người vừa đi ra không?”**. Hòa Thượng Tịnh Không nói: **“Có ạ! Người đó còn đụng phải vai con nữa!”**. Vị Lão Hòa Thượng nói: **“Lần này đã đến gạt lần thứ ba!”**. Cả ba lần người đó đến gạt, vị Lão Hòa Thượng đều nhận ra một cách rõ ràng. Trong tâm thanh tịnh không bao chao, xao động nên những thứ gì bao chao, xao động đều sẽ hiện ra một cách rõ ràng. Hòa Thượng nói: **“Tâm chúng ta chỉ cần có một chút thanh tịnh thì chúng ta sẽ nhận ra mọi việc một cách rõ ràng!”**. Những người bị lừa cả cuộc đời mà không nhận ra là những người rất đáng thương!

Hòa Thượng nói: **“Trong tam độc thì si là nghiêm khắc nhất. Ngu si là tri kiến sai lầm, không phân biệt được thiện ác, tốt xấu, tà chánh. Trong Phật pháp có câu: “Phá giới còn có thể cứu nhưng phá kiến thì không thể cứu”. “Tam độc” là tham, sân, si. Người thế gian si mê nên không biết thiện ác, tà chánh. “Phá kiến” chính là si mê.**

Ở thế gian, có rất nhiều tư tưởng dẫn dắt người khác một cách sai lầm, một lần, khi tôi chia sẻ ở Hưng Yên, có một giáo phái dạy mọi người mang bát hương của Cha Mẹ ném xuống sông. Giáo phái này dạy người sống vong ân bội nghĩa, chỉ tin theo một đấng bề trên. Tôi nói, Cha Mẹ, Ông Bà là những người có ân đức với tất cả chúng ta nên chúng ta phải tri ân, báo ân. Người thế gian nói: **“Tư tưởng không thông thì bình tông cũng nặng”**, Chúng ta tu hành mà chúng ta không có phương pháp, lý luận rõ ràng thì cả cuộc đời chúng ta luôn cảm thấy trĩu nặng, chúng ta luôn mờ mịt trong mọi việc.

Hòa Thượng nói: **“Cõi người mà không có chuẩn mực đạo đức thì cõi người trở thành cõi Ngạ Quỷ”**. Người ở cõi người thì phải thờ Cha, kính Mẹ, vâng lời Thầy Cô, hoài niệm tri ân những người thành toàn cho mình. Tôi biết một giáo phái mới, họ

mời một giảng sư ở đất nước khác đến giảng pháp, mọi người nghe thông qua một người phiên dịch, nếu người dịch không phải người tu hành với tâm khiêm hạ, người dịch chỉ cần dịch sai ý của người giảng khoảng 2% thì đã dẫn người khác đi sai đường. Có những pháp môn có người thật, việc làm thật, kết quả thật nhưng họ không tin theo, đây là họ đã “*phá kiến*”. Người “*phá kiến*” thì không thể cứu, đời đời rời xa chánh pháp, họ làm sai thì sẽ có thể dẫn Cha Mẹ, người thân, bạn bè làm sai.

Trước đây, có người cũng khuyên tôi làm theo cách tu của họ, đến nay họ đã trải qua bốn, năm cách tu khác nhau, nếu tôi nghe theo họ thì tôi đã mất phương hướng. Nếu chúng ta không có lập trường thì chúng ta sẽ khổ biết nhường nào! Hòa Thượng nói: “***Tất cả những việc làm trái với lý tánh đều do ngu si dẫn đến***”. TỰ tánh của chúng ta là thuần thiện, thuần tịnh, chúng ta ngu si thì chúng ta sẽ “*vô sở thất tùng*”, nội tâm chúng ta không có chỗ nương về.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!